

קונטרס דעת תורה השמר לך "פענ"ן" חלק ג' מספר אבן מקיר תזעק

אור הזוהר 524 ★ סבת תשע"ד

חלק י"א

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרוילי הצריקים אומרים ללמור זוהר הקרוש

ובפרט שלא בקלות יוכלו לבצע את זה, וידוע באיזה לחץ לא רגיל יהיו השובי"ם בשעת שחיטה.

ולדעתי הקלושה א"א להתיר לשחוט במצב של לחץ עצום כזה.

איני נכנס לכל פרטי הסעיפים שכל סעיף בפני עצמו מקשה על השחיטה, והם מכשול גדול שיכול לבוא ח"ו חשש של איסור. בסעיף 9 - שהשחיטה תהי' בהבאה והולכה אחת ובאותה תנועה שיספיק גם לחתוך את כל כלי הדם.

מי שיודע ומכיר את מלאכת השחיטה, שקרוב הדבר לדרסה.

ואפי' יעשה חד מאוד יש חששות אחרות, שיצטרך בפעם אחד לחתוך את הסימנים וורידי הדם ועוד וורידים שהם דורשים, זה ידוע שסכין חד במיוחד כמו שדורש כאן כמעט ברור שכל כמה סכינים נפגעים במפרקת. וכמעט ברור שכל בהמה שני' ושלשית יהי' חשש של פגימה שזה ספק נבילה עי' ביר"ד סי' י"ח סעיף ט"ו.

ע"כ ברור שצריכים לעמוד וללחום נגד רוע הגזירה, כמו דאיתא בזוהר פ' בהר, האי מאן דכפית באחרא אינו יכול לקבל עול מלכות שמים, ע"כ ברור שהשוחט צריך יראת שמים בקבלת עומ"ש ואסור להיות כפוף תחת רשות אחרת רק ברשות התורה כמש"כ בפ' ראה י"ב פ' כ"א וזבחת מבקרך ומצאנך וגו' כאשר צויתך, אך ורק כאשר צויתך ולא ציווי אחר.

והשי"ת יעזור שנאכל מן הזבחים בביגא"צ ונצא מכל הגלויות, ונושע במהרה בגאולה שלימה במה"י א"ס.

ידיך אברהם יצחק ליכטנשטיין

עי' בפר"ת סי' א' ס"ק ל"א דאדם שיש לו טרדות ורוב מחשבות אין למנותו לשו"ב, ועי' עוד באחרונים שמלאים מזה.

הנה אנו רואים כמה חז"ל דיקדקו למנוחת הנפש ולרגיעה של השו"ב.

עי' בספר בית דוד ל"ט שמביא בשם הב"א ועיקר יבוא בעל השור ויעמוד בעת הבדיקה כי אפי' אם ירא שמים הוא בהול על ממונו ואצ"ל הקצבים אשר לא אמון בהם וממונם חביב עליהם יותר מגופם ונשמתם וככפירים שואגים לטרף ומבלבלים את דעת הבודק.

עי' בשמ"ח [סי' י"ח ס"ק ז'] וז"ל לכן אין למנות על זה כי אם אנשים יראי שמים וחרדים על דבר ד' ואינם נבהלים ונחפזים בדעתם ואינם משתכרים שאפי' שלא בשעת שכרות אבריהם כבדים.

עי' בדר"ת סי' א' ס"ק נ"א שמביא בשם הפר"ת שאדם שיש לו הרבה טרדות ורוב מחשבות אין למנותו שו"ב עיי"ש בסי' י"ח ס"ק קע"ד.

מכל הלין אנו רואים עד כמה הקפידו הפוסקים על רגיעת השוחט ועד כמה הוא צריך להיות משוחרר מכל לחצים. והאיך הוא יכול להשתחרר מכל לחצים.

כשפקח קסדור מטעם הממשלה עומד לו על הראש עם ספר חוקים [וגם כפי הנראה מהחוקים הוא ג"כ יהי' בודק סכינים לקבוע אם הסכין עומד לפי דרישותיו, והוא עלול ג"כ לקלקל את הסכין, שאצלנו המושג בסכין הם מושגים אחרים, אוי לנו ששפחה תרצה לירוש גבירתה] וכל סטי' מהחוקים הוא לשלם קנס ולאבד פרנסתו.

לשחוט לכתחילה, אם השוחט אינו מיושב דעתו אינו יכול לכוון לכל הדינים של הלכות שחיטה כמו שדנו האחרונים שבזמן שאינו מיושב בדעתו, או באדם שאינו מיושב בדעתו שדנו תשובות באחרונים שלא לתת לאחד כזה לשחוט, ועי' בתשו' חת"ס ושאר האחרונים, ועי' במה שדנו האחרונים באחד ששתה משקה משכר, אפי' אינו שיכור כלוט ג"כ לכתחילה לא ישחוט.

אשריך שנתפסת על דברי תורה לעמוד בפרץ שלא לפרוץ כרם ישראל, והשי"ת יהי' בעזריך, והנני מסיים בברכה והצלחה שחפץ ה' יצליח בידך להגדיל תורה ולהאדירה.

מאת ידידו המברכו ומכבדו כערכו הרם

הרב א.י. ליכטנשטיין
רב דבמ"ט "מרבק"

מכתב יב

**בנימין זאב פורסט שו"ב, לונרון
שו"ב, לונרון**

א' לס' והימים ימי בכורי ענבים תשמ"ח
לכ' הרב המפורסם הגאון והבקי כב' ר' שמחה בונם ליבערמאן לאי"ט וקצת מאד בתארים וסליחה נא אחדשה"ט בכב"ר!

בענין שחיטה ממטה למעלה:

אחרי ששאלתם את דעתי הקצרה בענין הנ"ל.

ראשית הלא טוב עוללות אפרים מבציר מנשה, וכי אני הדל אוסיף על דברי בקיאותיך, ואך רק ולבד הנני מציע את דברי הגדרה "למעשה של אומנות השחיטה".

בשמ"ח ס"ו סעי' ח' דבקצתם עדיין יש קצת חשש דרסה... וקצת אינם דרך שחיטה.

ויען אשר הדגיש השמ"ח את החששות אפי' בנסתר ולא בנוכח, אפשר ישנם כמה חששות שלא טרח עצמו להדגישם כי בדיעבד אחד מספיק למנוע מלשחוט לכתחילה.

א. ואשר אמרתם לי שיש ג"כ חשש עיקור סימנים זה נכון מאד מאד. וכמש"כ בספרים זוז"ג אסור כאן, ואסר.

ב. וחשש חלדה מצד העור שאפשר לבוא על הסכין יותר מבשחיטה ממעלה למטה - ג"כ טוב לברר ולעצור לעשות מעשה עד אחר בירור גמור.

ג. והוספתי אני כי במתיחתה ראש בלחץ גדול יש חשש אם מתחילים לחתוך, נתמעט הלחץ ונופל הצואר והראש במקצת על ידי הרחבת החתך, ויש כאן ממ"נ כובד הראש במקצת, ודרסה במשהו!

מכתב יא

**אברהם יצחק ליכטנשטיין
רב בבית המטבחים "מרבק" ת"א**

ראש ישיבת כולל אברכים "דרכי תשובה" בני-ברק,
ר'ח' ברואר 22 מ'ל' 3938-579

ב"ה יום כ"ב תמוז תשמ"ח לפ"ק

ב"ה יום כ"ב טבת תשמ"ח לפ"ק

לכבוד ידידי הרב הגאון המופלג ונודע לתהילה כש"ת רבי שמחה בונים ליברמן שליט"א רב ומו"ץ דק"ק לונרון, עומד בפרץ על משמרת הכשרות.

בראשית מכתבי אפרוש בשלום כת"ר

ראיתי את מכתבו בענין ה"פאן" ששוחטים בו בעמידה ורוצים להכניסו בבתי המטבחים באגלי', אני ראיתי את ה"פאן" כזה כשבקרתי בבתי המטבחים בעולם, ולדעתי יפה העיר מע"כ בנוגע לחששות וכו' ובוודאי ראוי לחוש לזה.

ולא לשנות מהמקובל לנו מדור דור, וכל המשנה ידוע על התחונה, וידוע התשובות חת"ס, ועיין באבנ"ז יו"ד סי' מ"ב "והחדש אסור מן התורה בכל מקום ובכל זמן", בענין לשחוט בעמידה עיי' בש"ק ס"ו סק"ח ופר"ח וכו"פ ותב"ש בענין הלכה יש מה לדון, ואפילו אם יש מקום להכשיר אבל אין ספק שלכתחילה זה בוודאי לא מהודר, ויש להתנגד לשנות ממה שמקובל שם.

כשהייתי בשליחות מטעם הרבנות הראשית דארץ ישראל בדרום אמריקא המפעל שם הרכיבו "פאן" כזה, ולא שחטנו בו, כי הרבנות הראשית לא רצו לאשר את זה.

בענין הנקודה השני', שישחטו רק בהולכה והובאה אחת, זה מכשול גדול שכמעט בלתי אפשרי שלא יצא מזה הרבה טריפות ונבילות, וכ"מ מכשולים, כל מי שמתמצא בשחיטה, יודע שלרוב השוחטים בבהמות הגסות זה דבר בלתי אפשרי לשחוט רק בהולכה והובאה אחת, וזה דבר ברור שע"י הלחץ שנמצא השוחט יכול לבא הרבה פעמים לידי דרסה, עי' בדע"ת ס"ק א' ומח"ז כלל ט"ז סע"א מנח"י ס' א' שכ' בענין זה אם מותר לדחוק קצת בסכין דרך הולכה והובאה, אבל זה ברור שלדחוק הרבה זה דרוסה.

וזה ברור אם יהי' לחץ על השוחט שישחוט רק בפעם אחת הולכה והובאה, אז בלי דעת יכול לבא לדחוק בחזק, וח"ו לבא לידי דרסה, ומסוגל אפילו לא להרגיש, כיון שנמצא תחת לחץ, השי"ת ישמרנו, ושלא לדבר שהרבה פעמים לא יוכל לגמור לשחוט הסימנים כי יש הרבה שורים עם עור קשה שאינו מספיק בפעם אחת הולכה והובאה.

ועצם הדבר להכניס את השוחט במטת סדום, שהשיטה תהי' תחת לחץ, יכול להיות שאסור

ואם יש למצוא תירוץ א"כ לא יעשו לחץ גדול מפני חשש עיקור סימנים אז יש חשש נידוד הראש.

ואם יעשו לחץ גדול אז יתרחב החתך מחמת הלחץ ונגיעת הסכין אפילו בלי משיכת הסכין: ונעשה עיקור! ומי בדורות הללו יעמוד ויבחין בעדינות חוטי שער כאלו.

ומסתמא אסור לעשות מעשה היתר לדבר אם ישנם כמה בדיעבד חל על בדיעבד. ואפשר לומר שהדיעבד של עיקור ודרסה הנ"ל דומים יותר לאיסור גמור:

ומי יחשב כאן בדאתחוק איסורא, וחשש עיקור בכל המעשה ממ"נ מונע להוציא מאיסורו להיתר ח"ו ר"ל:

ובבית השחיטה לבד יכולים לשער ולא בבית!

ונא לסלוח על קיצורי וה' עמכם ויברכך ה' ברגשי כבוד וחביבות.

בנימין זאב פורסט

מכתב יג

שמחה בונם ליבערמאן

ב"ה ז"ך אדר ב' תשמ"ט לפ"ק פה לונדאן יצ"ו
שפעת שלומים יערה ממרומים ושפע ברכה והצלחה וכט"ס אל כבוד הרה"ג אב בי"ד דק"ק פעדעראשיין באנגליה כש"ת מוה"ר ליכטינשטיין שליט"א.

אחדשה"ט כיאות, הנני בזה לאשר רשום בכתב אמת, בנוגע לשחיטה בעמידה בהפען האמריקאית.

א כשדיברתי עם הרב הראשי האשכנזי בישראל, הרב אברהם שפירא שי', כשהיה כאן בבורנמעטס עלה אסיפת רבנים מאירופה, אמר לי על הטלפון, שהוא מתנגד בתוקף לכל איזהו שינויים שרוצים להנהיג כאן באופן השחיטה. בפרט שהמדינה תתערב בעניני דת. וכן אמר לי אותן הדברים כשביקרתי אצלו בבית.

ב הרה"ג ווי מירום, אמר לי שצריכין ללחום בכל עוז שלא לשנות כלום באופן השחיטה וגם בפען. שזה יכול לגרום להרבה מכשולות. וגם נתן לי תודה עבור קונטרסי שחיטה בעמידה.

ג האדמו"ר מוויזניץ שליט"א אמר לי שאסור לוותר ולעשות שום פשרות עם הממשלה אפילו משהו לשנות מדרכי השחיטה ממה שנהגו עד עכשיו.

ד הרה"ג א.ד. הורביץ שליט"א לפנים רב בשטראסבורג, וחבר הביד"ץ די"ם כתב לי מכתב לקונטרסי הנ"ל דעתו שהוא מתנגד להפען הנ"ל.

ה הרה"ג ר"מ בראנסדורפער שליט"א חבר ביד"ץ מירום אמר לי שהוא מתנגד להפען הנ"ל ואמר לי שאני יכול לפרסם זה בשמו.

ו ואחד מגדולי הפוסקים בב"ב הרה"ג מהרש"ו שליט"א אמר למהרו"ף שאם ח"ו ירצו להנהיג זה בישראל ילחום כארי נגד זה הפען.

ז הרה"ג א"י ליכטינשטיין שליט"א כתב אלי שהוא מתנגד להענין הנ"ל. (גם הרב וואזנער אמר לי על קונטרסי שחיטה בעמידה שהקונטרס מדבר בעד עצמו ואין צריך הכמה).

ח הרה"ג הרב אלישיב שליט"א אמר אלי כמה פעמים בתמיה רבתי בקול גדול שאינו מבין כלל בארה"ב איך קיבלו זה הדרך לשחוט בהפען הנ"ל.

ט שמעתי מפי רב ת"ח גדול בארה"ב שהגאון ר' אהרן קטלער ז"ל צעק על ר"א ס', שאיך מלאו לבו להסכים לזה הפען. אך כאן באנגליה המצב גרוע עוד יותר. ראשית ששום אדם לא יודע בכירור איזה פען הממשלה רוצה לבחור, והם בעצמם עוד לא יודעים בכירור, וכמה פעמים דיברתי עם הרב ד' ש"י שאיך אפשר בכלל ליתן פסק על שאלה שלא יודעים כלל בפרטיות עצם השאלה איזה מכונה הם רוצים, ואי אפשר לדמות מילתא להפען האמריקאית. ושינוי מה שנראה משהו, השינוי יגרום בין שחיטה כשירה לחניקה ועוד חששות.

י הרה"ג הרב מ' שטרנבוך שליט"א (שהוא יש לו שחיטה משלו בדרום אפריקה) כתב תשובה שהוא מתנגד להפען האמריקאית, בכאן בכדתיה.

יא הרה"ג הרב א' האלפרין שליט"א כתב מכתב להמינסטריום שהוא מתנגד להפען האמריקאית, (והוא מעמודי התווך והפריזידענט של כדתיה).

יב הרה"ג א' שליזינגער שליט"א, מתנגד.
יג קהלת סאטמער הרה"ג נ"י מייזלס שליט"א מתנגד.

יד הרב מטשאבא ז"ל אמר לי כמה פעמים שהוא מתנגד.

טו הדיין מבאבאוו שי', הרב הרה"ג שטרנבוך מבאבאוו.

טז הרה"ג ז' פלדמן שליט"א מקהלת 96 מתנגד.

יז הרה"ג א"ד דונער שליט"א.

יח הרה"ג מ' שנעבאלג שליט"א ממנשטער שיש לו שחיטה משלו ומתנגד בכל תוקף.

יט וגם אני ביררתי טעמי ונימוקי באר היטב בקונטרסי שחיטה בעמידה. וחוצץ מזה ששמעתי מגדולי הדור שהיו שביעי רצון בתוכם גם הגאון מהורד"ס שליט"א מבריסק בירו"ם.

וגם השוחטים המומחים החרדים לדבר ה' הן בפה והן בארץ ישראל (ופרסמתי הקונטרס הזה לגדולי הפוסקים בפה וגם בארה"ק, ולא קיבלתי עוד שום הערה שאיני צודק באי צדקתה

דבקים, ואדרבה יבוא א' ויברר הדברים בכתב מתוך ספרי הלכה, וכו' ושתיקה כהודאה דמיא.

וגם דעת מעכ"ת דעת תורה שמתנגד לזה. וכל מי שאינו משוחד יראה האמת לאמיתו, והסכנה הגדולה בכלל שמרפחת ח"ו עלינו אם נסכים שהממשלה תתערב בעניינים עדיניים של עיקרי הדת, וכבר הורה זקן זקן הרבנים וגדולי הפוסקים מהדור שעבר הרב ר"א וואלקין ז"ל בספרו שבשום אופן לא נניח להממשלה להתערב בענייני הדת. אך אין זה תימה שהשטן וכל הפמליא שלו מוסרים נפשם לעוור העינים כדי להכשיל העם במאכלות אסורות ואפילו בדבר קל, כי מן הקל יבוא לכבד כדרכו של השטן, ושחיטה הקדושה זהו יסוד הדת והאומה קיומה בכלל, כמו שביארתי זה היטב בקונטרסי בשבילי השחיטה, ודרוש לשחיטה. ובזה אברכו שיהי' רצון שיצליח במעשה ידיו ויחזק ויגבה לבו בעבודתו הקודש, ולבסוף בודאי זכות הרבים יסייע אותו וזכות במצוה הקדושה, ותה"ק יגינו עליו ואל יתפעל מפני המלעיגים ואבני נגף אשר זורקים עליו וכו' וכו' שהם יתבטלו בע"ה כקש נדף וכו'.

ידידו מוקירו דושו"ט בלו"נח הכותב בכאב לב.
שמחה בונם ליבערמאן

**מכתב יד
שמחה בונם ליבערמאן**

ב"ה, מוצש"ק ג' אדר תשמ"ח לפ"ק לונדאן יצ"ו
אל כבוד הרבנים הדיינים המופלגים דבי"דצ כדתי' ובראשם הראב"ד זקן ההוראה הרב הגאון המופלג כש"ת מהו"ר ח"ה פדווא שליט"א
אחדשה"ט באה"ר. כאשר קשה עלי הכתיבה כי מי אני לבוא עד הלום, אך כאשר עוררונו רבים, וגם רבני כדתייה לבוא רשום בכתב אמת, הנני עושה שליחותם ואדון לפניכם בקרקע ואתי הסליחה, כי ממש אי אפשר להאמין איך השטן וחילותיו מוסרים נפשם להכשיל ח"ו לכל בית ישראל באכילת נבילות וטריפות ח"ו תחת חותם כשר.
והדבר לפלא כי היה ידוע בכל העולם שהרב מטעם, היה בלי טעם וריח אצלה חרדים, ומי השגיח כלל על דבריו, מכל שכן בנוגע לכשרות או לפסוק הלכות, לא העיז אפילו להערב, וזה היה רב מטעם הממשלה.
וכאן אצלינו באנגליה אולי הדבר עוד יותר גרוע, כי הוא מייצג קהלות שרובם אינם שומרי תורה ומצות, ואפילו שבת אינם שומרים ר"ל, וכו' וכו'.
ובענין חמור כשחיטה מיסודי הדת ועיקר, הכירו אפילו רבני מזרחי באשכנז, ושאר הגדולים, דשם שאין רשאים לעשות החלטות בעצמם רק לפנות אל גדולי ישראל חכמי פולין וליטא.

וכן פסק הגאון רח"ע גרודזענסקי זצ"ל וז"ל בא"ד: ובפרט שזה ענין הנוגע לכלל ישראל בכל תפוצות הגולה, אשר בכל המדינות ימצאו משטינים ומקטרגים לבקש עלילות (ושם) ענין זה נוגע לכלל ישראל לא לאשכנז לבד, וגם באשכנז הלא ראוי שיתעדו יחד בענין חמור כזה עם הרבנים מהקהלות הנפרדות. עכ"ל.

ולא יאומן כי יסופר שכאן עשה הכל על דעת עצמו מבלי דעת, כי ידוע שאין הרב מטעם כלל בגדר תלמיד חכם, ואינו כלל בגדר הלכה, לפסוק או אפילו להתערב בעניני הלכה, אך כשהיה בבי"ד שלו דיין הגון ורצה להנהיג תיקונים (זה כמה שנים מקודם) אז צעק עליו הר"מ מוויפט ז"ל והשתיק אותו, אך עכשיו כשנטע אשירות אצל המזבח (סנהדרין י'): שמתנענין לרוח היום והזמן, בקעה מצא לפרוץ גדרן של ראשונים. והם הסכימו עמו וגם מה שמסרו להממשלה בשם כל היהודים הזיקו הרבה.

וגם אמרו להשוחטים שאפשר לשחוט בהולכה והבאה אחת. וידם היתה במעל הזה, ולא רצו אפילו לעשות פגישה בין השוחטים לבין הרב מטעם, או עם הבי"ד שלהם, ומגמתם היתה לעשות הכל בחשאי, ואח"כ יטענו שכבר איחר המועד, ובדיעבד ובשעת הדחק יחפשו היתרים ויטענו אל החרדים, כיון שלא מיחו בידם.

זאת אומרת שהסכימו לכל התיקונים (וגם היום אומרים כל "שכדתי"ה הסכימה לכל התיקונים, וידעו מזה, שהרב מטעם שלח טופס התיקונים לידם ולא מיחו).

ובזכותם וזכות הרבים, שהראב"ד שליט"א (בעל השב האפוד) עשה לי שליח לדבר עם הראב"ד דירו"ש וכן ביקשו ממני השו"בים דבי"ד, לישאל חו"ד. והלכתי אליו ומסרתי לו העתק מהגזירה, והיה ממש שבור, ואמר לי שזה גזירה על השחיטה, וצריכין ללחום, וגם בארה"ב היה להם ללחום כי ישנן מכשולות רבים, (כי גם בהפען החדש אין דעתו נוחה כלל) ות"ל כי התעוררו רבים מהחרדים, ושומר ישראל עזר לנו, שהרבנים המובהקים פוסקי הדור באו בכתב רשום, ודבריהם הברור מיללו ששחיה כזו בהולכה והבאה אחת ותחת לחץ ופיקוח הגויים יש חשש נבילות וטריפות ח"ו, ושלא לשנות מהל' שחיטה ומנהגיה כמאז, ות"ל שדבריהם עשו רושם לשבור זרוע רשע, ומתביישים עכשיו ואומרים שמעולם לא התירו וכו', וצריכין להתאמץ וללחום בעד שלא לשנות כלום, ולא להיות מודה במקצת. וכבר הבטיחו לנו חז"ל גזירה עבידא דבטלה, עבידא אם עובדים במס"נ לבטלה, אז עבידא דבטלה.

ובפרט עצם הגזירה היא עלבון לתורתנו הקדושה, שתה"ק ח"ו מצוותיה אינם מתאימים לצער בע"ח, וכאשר נלחום בעד עלבון תורתנו או בודאי ירחם ה' עלינו וכמאמר רחב"ת (בע"ז י"ח). מי שמבקש עלבונה של ס"ת הוא יבקש עלבוני.